

Encara més sobre les « Gitanes »

també. No volem ni podem sortir en defensa seva, doncs són els alludits els qui poden respondre amb coneixement de causa sobre llur actuació. Nosaltres el que sí podem dir, perquè ho hem constatat, és que les coses són a la pràctica molt més complicades del que a primera vista semblen.

Els consellers de cultura que fem aquest escrit, fa poc temps que estem integrats en aquests afers, i hi tenim posades moltes il·lusions. Sense voler pecar d'immodèstia, exposarem les gestions que en l'espai de tres mesos hem portat a terme: Hem procurat que les vacants de mestres s'hagin cobert amb relativa rapidesa; s'ha ampliat la Junta d'Ensenyament Primari; hem tingut diferents contactes amb la Senyora Inspectora Cap i amb l'Inspector de la Zona, per exposar-els-hi els problemes més marcats que tenen les nostres escoles; hem visitat a tots els mestres oferint-els-hi la nostra col·laboració; i altres coses de menys importància.

No sabem si aquestes ratlles satisfaran plenament a l'interessat o interessats. Si ho hem aconseguit, millor, i si no és així, agraiem molt les noves oportunitats que ens donarà el poderós dirigir a «La veu del poble» per fer nous aclariments.

Sols resta dir que estem a la disposició de tots.

**Francesc Brustenga
Josep Margenat
Jaume Valls**

ELS BONS MESTRES, ENS ELS MEREIXEM?

Sento a dir que el Sr. Colomer marxa.

Perquè uns es jubilen i d'altres opten per marxar, Santa Eulàlia es va quedant sense uns mestres que han demostrat de debò el seu valer.

Amb això, el nostre poble no fa més que incorporar-se, tristament, a la llarga llista de pobles víctimes dels constants canvis de mestres. I això fa esgarrifar de cara a l'educació dels nostres nois i noies.

No serviran per a res les noves aules, ni les escoles perfectament graduades, ni les juntes escolars carregades de bona voluntat, ni les insuperables lleis d'educació, si ens fallen els mestres, si aquests no tenen temps ni de conèixer els seus alumnes, ni de situar-se al lloc on estan.

Tement, de debò, que això s'esdevindrà, i que no hem fet tot el que està al nostre abast per evitar-ho, hauríem de proposar-nos tots plegats —autoritats, pares, infants i amics— uns quants interrogants seriosos —cadascú els seus— sobre la nostra conducta amb el Sr. Colomer.

Ha sigut correcta com calia?

Ara mateix, s'ha fet res per a procurar que es quedi a Sta. Eulàlia, per a demostrar-li que ens dol la seva marxa? O bé s'ha acceptat aquesta passivament, pensant alegrement, amb pura inconsciència, que, després d'ell, ja en vindrà un altre?

Marcel Galobart

Les colles de Gitanes de Santa Eulàlia, el dia 25 d'abril actuaren a Masrampinyo, juntament amb les de Cerdanyola, dintre la programació de la Festa Major d'aquest poble. Cal remarcar la bona actuació malgrat la deficiència musical.

El dia 2 de maig, foren invitats a Parets, a una festa particular organitzada pels treballadors de la indústria Bendibérica, Divisió «Automoción». Actuaren el migdia en el local Cooperativa, degut a la pluja, assistint-hi molt públic i quedant contents de l'actuació de les nostres colles. Després foren obsequiats amb un esplèndid i completíssim refresc. Molt els agraiem les atencions vers les colles de Santa Eulàlia.

El mateix dia 2 de maig, a la tarda, havien d'actuar a Sant Feliu de Codines, però degut al mal temps es va suspendre la festa. Possiblement s'hi hagi d'anar el dia 31.

Degut als diversos comentaris envers l'actuació de les colles i al veredict del Jurat en la diada del Concurs de Sabadell, els responsables de les Gitanes de Santa Eulàlia, enviaren una carta al Sr. Director de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, la qual ha estat contestada últimament. L'una i l'altra les transcrivim a continuació a fi de posar-ho en coneixement dels nostres lectors i que cadascún en pugui treure les conclusions que consideri més encertades:

Sr. Director de la Caixa d'Estalvis de Sabadell

Apreciat senyor:

El motiu de la present és el Concurs de «Gitanes» que l'Entitat per vostè dirigida ha organitzat aquest any i en altres ocasions anteriors. Creiem que aquest sol fet ja és digne d'agraïment per part nostra, doncs sens dubte això pot contribuir eficaçment a mantenir i a revaloritzar una tradició que tendeix a extingir-se del tot. Però també creiem que és un arma de dos talls i que és necessari utilitzar-la amb molt de tacte, desinterès i justícia perquè no es converteixi, contràriament, en un fet que pugui deixar desenganyades i decebudes a unes persones i uns pobles que han posat tot el seu esforç i il·lusió en aquesta meritòria activitat, i que això sigui, malauradament, el que en definitiva faci desaparèixer les poques persones que encara confien en poder promocionar uns joves i uns infants per aquest mitjà, a més del que de tradició popular representa. Això sí que seria ben trist.

Cenyint-nos ja al concurs d'aquest any, volem manifestar-li que considerem prou competent al jurat que actuava en aquesta ocasió, i que acceptem el seu veredict amb tota «deportivitat». Però, per satisfer el nostre esperit de superació i millorament, ens agradaria que aquest jurat es dignés donar-nos una explicació prou detallada de les raons que l'han portat a emitir aquest veredict.

Un cop acabat l'acte de concurs, i amb els ànims un xic caldejats, varen ser forces les persones que ens aconsellaven no repetir més aquesta participació, doncs entenien que influències o partidisme havien passat per sobre

de l'estricta justícia. Inclús quan felicitàvem als guanyadors, algun d'ells i molt representatiu reconeixia que no s'ho mereixien.

Nosaltres no som pas els més indicats per poder jutjar aquests fets. Però si que, fredament, vàrem veure forces defectes a la colla de L'Ametlla; per exemple que algun dels seus components es va perdre completament en més d'una ocasió i que en el referent a les castanyoles no varen arribar, de bon tros, a l'altura dels altres participants, almenys des del nostre punt de vista.

Naturalment, tot això ens summergeix en una mar de dubtes i suposicions que en res ens ajuden a treballar de cara a l'organització i preparació de les colles per a l'any vinent.

Com que la nostra colla —segurament més dels que nosaltres n'hi trobarem— també en devia tenir de defectes, i de pes, per això desitjaríem —repetim— que se'ns comunicés, amb el màxim de claretat, el següent:

- quin criteri es segueix per donar la puntuació.
- què és el que més puntea, per ordre de valoració.
- quines eren les virtuts que els altres tenien i que a nosaltres ens mancaven.
- i quins els nostres defectes que els altres no tenien.

Creiem que assabentar-nos d'això, a més de donar-nos una satisfacció, ens podrà ajudar molt a perfeccionar-nos de cara al futur.

Suposant que sabrà perdonar el nostre atreviment i esperant aquestes per nosaltres interessants notícies, el saludem cordialment els seus affms.

Responsables de les colles de Santa Eulàlia de Ronsana

COMISSIÓ DE GITANES DE SANTA EULÀLIA DE RONSANA

Senyors:

Ens sorprèn la seva lletra relativa al veredict del Concurs Comarcal de Ball de Gitanes del Vallès que ens adrecen, i que celebrarem el seu dia en un ambient de germanor de cara a una acció integradora de les poblacions de la nostra Comarca.

Encara que organitzadora de l'acte, i com a tal representada en el Jurat, la Caixa d'Estalvis de Sabadell confia l'assessorament i última decisió del concurs als membres que representen les entitats Joventuts Musicals, Sabadell Sardanista i Agrupació de Danses de «Educació y Descanso», bons coneixedors de la matèria i balladors i ex-balladors ells mateixos, sobre la competència dels quals sembla que no pot haver-hi cap dubte.

Per altra banda, i atenent-nos tant a la lletra com a l'esperit de les bases, acceptades per vostès pel fet de participar en el Concurs, cal tenir en compte que el veredict del Jurat és inapelable, i com és ja pràctica consuetudinària en aquests casos, el Jurat no pot mantenir correspondència sobre les seves pròpies decisions, ni la nostra Institució es creu en dret de demanar-li cap explicació en aquest sentit, tota vegada que d'antuvi diposità en ell la seva confiança.

Creuïn, per altra part, que la seva decisió va ser feta amb tota independència i segons el seu recte criteri, i sobre això tenim notícia que va ser fruit de llarga reflexió a la vista de l'alta qualitat que mostraren les tres colles participants, entre les quals contàrem amb la satisfacció de tenir-hi la de Santa Eulàlia de Ronsana.

Ben atentament,

MIQUEL FORRELLAD SOLA
Director